

Ako pristupovať ku katolíkom s Božou láskou

Richard Bennett

4. októbra 2008 som mal na Lewisovom ostrove v Škótsku to privilegium prednášať mnohým veriacim o téme, ktorá je môjmu srdcu veľmi blízka. Lewisov ostrov je známy evanjelizáciami, ktoré sa tam kedysi konali. Významnou charakteristikou týchto evanjelizácií –a vlastne všetkých evanjelizácií, ktoré sa konali počas 300 rokov silnej biblickej viery v Škótsku –bolo svedectvo pre katolíkov. Na to, aby sme v týchto časoch odpadnutia zostali verní Pánovi a Jeho veľkému poslaniu, je dôležité porozumieť, čo všetko to zahŕňa. Tak ako iní nábožní ľudia, aj katolíci si zvyčajne myslia, že chcú mať dobrý vzťah s Bohom. Toto je dôvod, prečo dodržiavajú cirkevné sviatosti a konajú dobré skutky podľa svojho učenia. Týmto začíname, keď k nim pristupujeme s Božou láskou. Hriech Židov –ich pohrdanie evanjeliom milosti –bol pre Pána Ježiša veľkým utrpením. Pán však rovnako pozeral na stratené duše Jeruzalema uplakanými očami. Takisto apoštol Pavel vysvetľuje, ako veľmi sa usiloval o spasenie svojich židovských priateľov (Rímskym 9: 1 –3). Jeho láska k svojim krajanom bola tak veľká, že by radšej zažil aj tú najväčšiu biedu len aby im zvestoval evanjelium. Taká by mala byť aj naša láska k strateným. Ak sa v láske nesnažíme získať katolíkov, z ktorých všetci sú ovplyvnení falošným evanjeliom, mali by sme volať na Pána na pokánie a pýtať si od Neho lásku k strateným, čo bolo po celé stáročia črtou pravých kresťanov.

To sú niektoré prekážky, ktoré nám bránia k nim pristupovať. V druhom vatikánskom koncile si katolíci oficiálne vytvorili taktickú zmenu. Tento koncil zmenil svoju pozíciu oddelenia od iných náboženstiev na nový program falošného ekumenizmu. Tento nový prístup má prezentovať rímskych katolíkov ako kresťanov, a tým presvedčiť evanjelikálov, aby sa stali rímskymi katolíkami. Ako rímska cirkev tvrdí, túto taktiku vedie prostredníctvom dialógu. Vo svojom oficiálnom dokumente po II. Vatikánskom koncile tvrdí:

„...jej(ekumenický dialóg)služi na zmenu spôsobu myslenia a správania v každodennom živote v týchto komunitách(nekatolíckych cirkvách). Takto chce pripraviť cestu k jednote viery v jedinej viditeľnej cirkvi, a tak „kúsok po kúsku, keď prekonáme prekážky, čo stoja v ceste k cirkevnému spoločenstvu, všetci kresťania sa zhromaždia na spoločnej oslave eucharistie v jednote jednej cirkvi, ktorou Kristus od počiatku obdaroval svoju cirkev. Veríme, že táto jednota prebýva v katolíckej cirkvi ako niečo, čo nikdy nemožno stratiť.“(No. 42, „Pripomienky a návrhy k ekumenickému dialógu“ v *II. Vatikánskom koncile*)

Táto taktika slúži na oklamanie kresťanov, že sa katolícka cirkev zmenila. Táto zavádzajúca stratégia je úspešná, keďže dnes je veľa ekumenických hnutí, ktoré prijímajú katolíkov ako kresťanov. Takéto hnutia sú napríklad “Evangelicals and Catholics Together”(zjednotenie evanjelikálov a katolíkov), „Christian Churches Together“(Zjednotenie kresťanských cirkví), “The Coming Home Network”(Sieť, ktorá vedie domov)a “Emerging Church Together”(spoločná cirkev). Všetky tieto hnutia popierajú evanjelium a vedú ľudí k akceptovaniu katolicizmu a jeho falošného ekumenizmu. Na to, aby sme vedeli reagovať na túto prekážku pri evanjelizácii, si musíme katolíkov zanalyzovať. Predovšetkým: najnebezpečnejším aspektom rímskej cirkvi je fakt, že sa zdá, že jej základom sú dôležité pravdy Božieho zjavenia. Ak však porozumieme, čo k týmto základom vo svojom oficiálnom učení pridáva, ľahko vidíme, že jej systém nie je v žiadnom prípade kresťanský.

Pristupujme s Božou pravdou

Ku katolíkom začíname pristupovať otázkami ako „Môžete bez pochybností povedať, že váš vzťah s Bohom je v tejto chvíli dobrý?“ Vysvetlíjeme, že nielenže je *možné* mať s Bohom

dobry vzťah, ale On aj chce, aby sme si tým boli *isti*. Potom začíname porovnávať biblické učenie s oficiálnym katolíckym učением. Katolícka cirkev, ktorá sa označuje za kresťanskú, hlása, že celé jej učenie je neomylné (katechizmus Pars 891... pápež... má v moci svojho úradu túto neomylnosť... keď... doktrínu vzťahujúca sa na vieru a morálku vyhlasuje za definitívnu... táto neomylnosť je neomylná do takej miery ako samotné Božie zjavenie“). Avšak všetci skutoční veriaci veria v Boha iba podľa Jeho napísaného Slova, ... *Písma nemôžu byť zrušené* (Ján 10: 35). *Posväť ich v pravde... Tvoje Slovo je pravda* (Ján 17: 17). Pápežský Rím o sebe hlása, že cez omše odovzdáva Krista a cez sviatosti Ducha Svätého („Cirkev potvrdzuje, že sviatosti sú pre veriacich *nevyhnutné na spasenie*. „Posvätná milosť“ je milosťou Ducha Svätého, stanovená Kristom a vhodná pre každú sviatosť.“ *Katechizmus katolíckej cirkvi* (1994), Para. 1129). Tvrdí, že krucifixom, ružencami, sochami, svätou vodou a svätcami upevňuje veriacich. Hovorí, že pomocou odpustkov môže skrátiť utrpenie duší v očistci. Považuje sa za prostredníka medzi Bohom a človekom, za kľúč od neba a pekla. Celibátom zakazuje svojim kňazom manželstvá. Pápežský Rím tiež zakazuje jesť mäso a svojim kardinálom prikazuje obliekať sa do purpurov a šarlátov s jemným ľanom, zlatom a drahokamami. Inými slovami, založil si nečestný systém a pridal si status „naša svätá matka, cirkev.“ Pápežský predpoklad je, že Pán zoradil totalitnú hierarchiu na čele s pápežom, za ktorým nasledujú kardináli, patriarchovia, hlavní arcibiskupi, arcibiskupi, pomocní arcibiskupi, diecézni arcibiskupi, pomocní biskupi a kňazi. Biblická organizačná štruktúra Kristovej nevesty je však úplne odlišná. V skutočnom Kristovom tele tí, čo sú stanovení za starších a diakonov, sú tiež len bratia v tom istom tele a jediný Majster je Ježiš Kristus, „*lebo jeden je váš Majster a vy všetci ste bratia*“ (Matúš 23: 8).

Keďže katolíci žijú svoje životy pod právomocou ich cirkvi, majú toho veľa –obetu počas omše, sviatosti, dobré skutky, zásluhy, uctievanie Márie a Svätých. Každá z týchto vecí má mať účasť na sviatostiach a slúži na to, aby človek zomrel v stave „posväcujúcej milosti“, a tak mohol byť spasený alebo aspoň strávil určitú dobu v očistci. Aj v prirodzenej rovine sa čudujeme, či vôbec môže mať katolík nejakú nádej. Obeta na omši a sviatosti môžu zasľúbiť tak akurát pseudo-peklo s názvom očistec. Pre tých, ktorí skutočne milujú Pána, je naozaj čas s takou láskou pristupovať aj ku katolíkom.

Nevyhnutnosť podávať katolíkom pravé evanjelium

Apoštol Ján –tak ako aj Peter a Pavol –písal svoje listy, aby sme vedeli ako môžeme my, usvedčení hriešnici, mať pokoj a istotu, ktorá pochádza z dobrého vzťahu s Bohom, tým najsvätejším. Jeho svätosť je významným faktorom a základom Jeho charakteru. Toto je dôvod, prečo musíme v dobrom vzťahu s najsvätejším Bohom za podmienok, ktoré stanovuje. Len z jeho milosti sa hriešnik, mŕtvy vo svojich priestupkoch a hriechoch skrze usvedčenie Ducha Svätého odvráti od svojho hriechu k Nemu, a to iba z viery v spasenie, ktoré dáva iba on sám. Toto spasenie je len na základe Kristovho dokonalého života a smrti, ktorou zaplatil plnú cenu za hriechy Svojich ľudí. Sám Boh vo svojej milosti otvára uši hriešnika, aby mohol len skrze vieru uveriť v Krista samého, „*lebo milosťou ste spasení skrze vieru; a to nie sami zo seba, je to Boží dar; nie zo skutkov, aby sa niekto nevystatoval*“ (Efezským 2: 8 –9). Apoštol Pavel dáva aj presný význam dobrého vzťahu s Bohom, „*Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil hriechom za nás, aby sme boli v Ňom spravodlivou pred Bohom*“ (2. list Korintským 5: 21). Ježiša Krista Boh „*neurobil hriechom*“ tým, že mu pridal nejakú nerosť alebo hriechom, ani veriaceho „*neurobil spravodlivým*“ tým, že mu pridal svätosť. Pán osobne je úplne svätý –avšak, ako náhrada za veriaceho, ktorý je mŕtvy vo svojich priestupkoch a hriechoch. Učinil sám seba právne zodpovedným vziať na seba plnú odplatu za hriech veriaceho –spravodlivý Boží hnev. Dôsledok Kristovej vernosti je, že všetkým, čo urobil, vrátane Svojej smrti na kríži, sa Jeho

spravodlivosť pripočítava veriacemu. Bol to Boh, kto právne ustanovil Krista za „*hriech pre nás*“. Kristus sa „*stal hriechom*“, pretože hriechy Jeho ľudí boli prenesené na Neho a rovnako sa aj veriaci stal „*Božou spravodlivosťou v Ňom*“ tým, že Boh kresťanovi odovzdal Kristovu poslušnosť zákonu. Celkom jasne je toto to evanjelium, o ktorom ešte aj prorok Izaiáš hovoril: „*Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia. My všetci sme blúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. Hospodin spôsobil, aby ho zasiahla nepravosť všetkých nás.*“ (Izaiáš 53: 5 –6).

Ako neevanjelizovať

Najväčšou prekážkou evanjeliu je ticho. Ak zostaneme ticho a dúfame, že náš kresťanský život bude za nás svedčiť, nedodržiavame Pánovo prikázanie. Prikázanie „*choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium každému stvoreniu*“ znamená hlásať evanjelium všetkým, vrátane katolíkov! Väčšina mníchov, kňazov a bývalých bežných katolíkov, o ktorých viem, že bola zachránená od katolicizmu dosvedčuje, že žiadny biblický veriaci sa s nimi nerozprával o ich spasení. Kristovo prikázanie hlásať dobrú zvesť nie je požiadavka! Je to príkaz. Keď niekto evanjelizuje katolíkom, musí si dávať obrovský pozor, aby nehlásal žiadne „evanjelium zo skutkov.“ Evanjelium zo skutkov znamená hovoriť poslucháčovi „čo **on musí** robiť.“ Katolíci totiž stále počúva, čo má robiť, aby sa páčil Bohu. Keď pristupujeme ku katolíkom, musíme hovoriť o tom, čo Kristus urobil a aké je dôležité veriť v Neho. Frázy ako „prijmi Ježiša do svojho srdca“ a „odovzdaj svoj život Ježišovi“ sa celkom podobajú tomu, čo rímski katolíci vo svojej cirkvi počujú, ba niekedy sú to tie isté slová. Ak chceme pravdivo evanjelizovať, na tieto frázy musíme úplne zabudnúť. Preto je nevyhnutné, aby sme si povedali o zlých a úplne škodlivých spôsoboch evanjelizácie.

„Prijmi Ježiša do svojho srdca (na to, aby si bol spasený)“ je jedná z najpoužívanejších viet v moderných evanjelikálnych kruhoch. Táto humanistická idea je nebiblická. Robí človeka zodpovedného za svoje spasenie. Spasenie je však čisto Božou prácou. Nie je to rozhodnutie človeka, je to rozhodnutie milujúceho Otca ešte pred založením sveta („*Ved' ešte pred stvorením sveta vyvolil si nás v Ňom, aby sme boli svätí a bez úhony pred Ním.*“ Efezským 1: 4). Biblická idea spasenia je zhrnutá v apoštolových slovách, „*a zvelebovať slávu Jeho milosti, ktorou nás omilostil v Milovanom*“ (Efezským 1: 6). Terminológia „prijmi Ježiša do svojho srdca“ je práve opačná a zavádzajúca. Duchovne mŕtvy a bezbožný človek môže byť Bohu prijateľný iba „*v Kristovi*“, ako dosvedčujú aj všetky učenia Pavla, Jána a Petra. Verš zo Zjavenia 3: 20 je často nesprávne používaný na evanjelizáciu, „*ajhľa, stojím pri dverách a klopem; ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolať s ním a on so mnou.*“ Tieto slová boli písané laodikejským kresťanom, a nie neveriacim. (Preto sa v Zjavení 3: 14 píše „*anjelovi [pastorovi] cirkevného zboru laodikejského napíš*). Je neospravedlňiteľným omylom využívať tieto verše o posväcovaní na evanjelium. Posvätenie sa líši od ospravedlnenia. Posväcovanie sa deje postupne a premenlivo, kým ospravedlnenie je okamžité a nemenné. Najväčšie je zneužitie tohto verša, pretože práve katolíci sa v tejto dôležitej otázke ľahko dajú oklamať (katolíci napríklad úprimne veria, že prijali Ježiša do svojho srdca počas eucharistie, o ktorej učia, že je „telo a krv Ježiša Krista“). Stále zostávajú v rímskokatolíckej cirkvi a veria, že si do svojich katolíckych rituálov pridali „niečo evanjelikálne.“ Rovnako je aj veľké množstvo evanjelikálov navštevujúcich zbory stále nespasených, lebo sa naučili tento evanjelikálny „ľahký“ plán spasenia. Je nevysloviteľne vážne hlásať falošné spasenie.

Sú aj iné podobné ľudské výmysly, ktoré sa používajú v evanjelikálnych zboroch. Ľuďom napríklad povedia, že na to, aby boli spasení, musia „dať Ježišovi vládu nad svojim životom“

alebo „dať svoj život Ježišovi.“ V skutočnosti však žiadny človek nemôže urobiť pre svoje spasenie vôbec nič. Ako povedal apoštol „*spasil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme konali, ale podľa Svojho milosrdenstva*“ (list Títovi 3: 5). Ježiš Kristus bol jedinou prijateľnou obeťou za hriech pred Svätým Bohom a táto obeť bola na kríži úplne dokonaná. Obete za hriech skončili. Človek má dobrý vzťah s Bohom len z milosti a len skrze vieru v Ježiša Krista samého, nie oddaním sa alebo ovládaným správaním. Práve opak je pravdou (napríklad Galatským 1: 4). Toto sú niektoré z ľudských spôsobov, akými moderní evanjelikáli podávajú takzvané evanjelium. Tieto príklady som tu napísal pre ilustráciu odbočenia od pravého evanjelia, ktoré sa v dnešnom svete stáva a upozornil Pánov ľud, aby podávali ľuďom tú správnu správu.

Biblický spôsob prezentovania evanjelia

Predovšetkým; všetkým ľuďom je prikázané „*veriť v Pána Ježiša*.“ Pán toto prikázanie takto stručne vyjadril: „*Skutkom Božím je veriť v Toho, ktorý ma poslal*.“ (Ján 6: 29). Podobne aj apoštol Pavel a Silas vyhlásili: *Ver v Pána Ježiša a budeš spasený, ty a tvoj dom*.“ (Skutky apoštolov 16: 31). Pán vyjadril nevyhnutnosť viery v týchto slovách: „*Veru, veru, vám hovorím, kto verí vo mňa, má večný život*.“ (Ján 6: 47). Inými slovami to Pán zhrnul takto: „*Kto má Syna, má večný život. Kto nemá Syna, nemá život, ale hnev Boží zostáva v ňom*“ (Ján 3: 36). Pán Ježiš Kristus jasne vyhlasuje na toto dôvod: „*Kto verí v Neho [v Krista], nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, lebo neuveril v meno jediného Božieho Syna. A v tom je odsúdenie, že prišlo svetlo na svet, ale ľudia milovali tmu väčšmi ako svetlo, lebo ich skutky sú zlé*.“ (Ján 3: 18 –19).

Keď počujeme príkaz veriť, musíme si uvedomiť, že bez Božej nezaslúženej láskavosti a milosti nemôže veriť nikto. Milosť je najvyšším vyjadrením Božej láskavosti. Preto Písmo trvá na tomto: „*aby vo svojej добрote k nám v Kristovi Ježišovi ukázal v budúcich vekoch nekonečné bohatstvo svojej milosti*“ (Efezským 2: 7). Spasenie sa neuskutočňuje na základe niečoho vo vnútri človeka, ktorému svedčíme. Vychádza skôr z veľkej Božej láskavosti a milosrdenstva. Biblické napätie medzi týmito dvoma bodmi –že každému človeku je prikázané veriť, ale bez Božej milosti nikto veriť nemôže –musí byť v našom svedectve katolíkom jasne viditeľné. Toto napätie je vyjadrené v niektorých textoch Písma, napríklad: „*Ale tým, ktorí Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha*“ (Ján 1: 12 –13, podobne aj 2. list apoštola Petra učí, že skutočnú, spasiteľnú vieru, ktorou veríme, nadobúdame od Boha). Pánov úmysel v týchto a iných veršoch je ukázať, že človek musí „*veriť v Ježiša Krista*“ na to, aby bol spasený –avšak, na to aby vôbec mohol veriť, potrebuje Božiu milosť. Keď niekomu svedčíme, musíme mu ukázať, že na to, aby veril, sa musí spoliehať na Pána, že mu dá milosť. Všetci tí, ktorí odpočívajú vo viere v Ježiša Krista, sú presvedčení nielen o vážnosti hriechu vo svojom živote, ale aj o skutočnosti, že schopnosť veriť v Krista je Jeho dar pre veriaceho. Apoštol Pavel zdôrazňuje túto milosť: „*Ospravedlnení bývajú zadarmo z milosti skrze vykúpenie v Kristu Ježiši*“ (Rímskym 3: 24). Milosť je zadarmo. Je to nezaslúžený dar. Dar je vždy zadarmo, inak by to bola odmena za dobrú prácu v záujme a a v prospech darcu. Milosť je úplne nezaslúžená a je v protiklade s tým, čo sa dá získať vlastným úsilím alebo žiadosťou.

Záver

Ako som povedal na začiatku, evanjelizácia strateným, najmä katolíkom, by mala byť hlavnou prioritou v našich životoch. Musíme však pripustiť, že väčšinu veriacich veľmi netrápi to, ako evanjelizovať katolíkom. Potrebujeme tú sviežosť a nadšenie, aké pôvodne mali veriaci v celej kresťanskej histórii. Niet pochyb, že Boh hľadá naše pokánie, aby nám

mohol obnoviť duchovné zdravie a vštepiť nám lásku k strateným. Tu je jeho sľub: *Lud môj, ktorý je pomenovaný po mne, sa pokorí, bude sa modliť, hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest: vyslyším ho z neba, odpustím mu hriech a jeho krajinu vyliem*“ (2. kniha Kronická 7: 14). Podľa tohto kontextu, chceme sa spoliehať na Boží sľub, že bude medzi nami pracovať? V minulosti sa práca Ducha Svätého pri spasení vždy udiala prostredníctvom evanjelia milosti. A to platí dokonca aj v dnešných časoch úplného úpadku. Služba Ducha Svätého bude vždy takáto, až kým sa Pán slávy nevráti. V celej kresťanskej histórii bolo učenie a praktiky tých, ktorých Pán používal na evanjelizáciu, takéto. Preto sa teraz modlíme tak, ako sa modlili muži a ženy v predchádzajúcich časoch duchovného úpadku, „*prebud' sa, prebud' sa, obleč silu, rameno Hospodinovo, prebud' sa ako za dní pradávnych, za starodávnych pokolení*“ (Izaiáš 51: 9). Pán sa nepotrebuje cez nás iným pripomenúť, ale dá nám voľno, aby sme v úprimnej pokore ukázali Jeho silu tak, aby to bolo na Jeho slávu. Ak máme na pamäti, že v Ježišovi Kristovi sú zaslúbené bohatstva milosti, môžeme s dôverou vysielat' Jeho silu. Jeho Slovo hovorí o „*bohatstvách milosti*“, ba až „*nesmiernych bohatstvách milosti*“. Hlása aj, že sa Jeho milosť „*rozhojnila pri mnohých*“ a že sme „*došli k hojnej milosti*“ (Rímskym 5: 15 –17). Áno, Božia milosť sa v evanjeliu Ježiša Krista mimoriadne rozhojnila. Nemali by sme preto očakávať, že sa nás dotkne v pravej evanjelizácii, dokonca aj napriek tomu, že situácia v cirkvi je taká, ako sme tu naznačili? To preto, že Pán Ježiš zostáva „*Kristom*“, pomazaným? Jeho cieľ pokračuje. Tak ako na v čase Letníc, aj dnes je vyvýšený a hojne rozdáva Svojho Ducha. Pokračuje v rozdávaní Ducha Svätého nie na Seba, ale na Svoj ľud (Skutky apoštolov 2: 33). Tento dar bol z moci Otca, ktorú Ježiš prisľúbil (Ján 14: 26, 15: 2). Tento sľub sa potom naplnil a stále platí pre nás, „*veď koľkokol'vek je zaslúbení Božích, v Ňom sú všetky, áno, preto v Ňom je aj amen na slávu Bohu skrze nás*“ (2. list Korintským 1: 20). Takže to, čo vtedy ľudia videli a počuli, bol náznak rovnakého vyliatia Ducha Svätého, akého sa dostalo nám. A tak si môžeme byť s dôverou istí, že sám Pán nám odpovie, „*keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá váš nebeský Otec Ducha Svätého tým, ktorí ho prosia?*“ (Lukáš 11: 11, 13). Potom, keď nám Pán takto obnoví srdce, môžeme v poslušnosti a láske pristupovať k tým, čo sú stále stratení v temnote, bez Pastiera a svetla evanjelia.